सोऽचिन्तयद्गते स्वर्गमर्जुने मयि चागते । पुष्पहेतोः कथं लार्य्यः करिष्यति युधिष्ठिरः ।
स्नेहाच्चरवरो नूनमविश्वासाद्बलस्य च । नकुलं सहदेवञ्च न मोक्ष्यति युधिष्ठिरः ।
कथन्नु कुसुमावाप्तिः स्याच्छीघ्रमिति चिन्तयन् । प्रतस्थे नरशार्दूलः पपात रुचिराननः ।
सज्जमानमनोदृष्टिः फुल्लेषु गिरिसानुषु । द्रौपदीवाक्यपाथेयो भीमः शीघ्रतरं ययौ ।
कम्पयन् मेदिनीं पद्भ्यां निर्घात इव पर्व्वसु । त्रासयन् गजयूथानि वातरंहो वृकोदरः । १११०५
सिंहव्याघ्रमृगांश्चैव मर्द्दयानो महाबलः । उन्मूलयन्महावृक्षान् पोथयंस्तरसा बली ।
लता वल्लीश्च वेगेन विकर्षन् पाण्डुनन्दनः । उपर्य्युपरि शैलाग्रमारुरुक्षुरिव द्विपः ।
विनर्द्दमानोऽतिभृशं सविद्युदिव तोयदः । तेन शब्देन महता भीमस्य प्रतिबोधिताः ।
गुहां सन्तत्यजुर्व्याघ्रा निलिल्युर्व्वनवासिनः । समुत्पेतुः खगास्त्रस्ता मृगयूथानि दुद्रुवुः ।
वृक्षाश्चात्यसृजुर्वृक्षांस्तत्यजुर्हरयो गुहां । व्यजृम्भन्त महासिंहा महिषाश्चावलोकयन् । १११११०
तेन वित्रासिता नागाः करेणुपरिवारिताः । तद्वनं संपरित्यज्य जग्मुरन्यन्महावनं ।
वराहमृगसिंहाश्च महिषाश्च वनेचराः । व्याघ्रगोमायुसंघाश्च प्रणेदुर्गवयैः सह ।
रथाङ्गसाङ्कदात्यूहा हंसकारण्डवप्लवाः । शुकाः पुंस्कोकिलाः क्रौञ्चा विसंज्ञा भेजिरे दिशः ।
तथाऽन्ये दर्पिता नागाः करेणुशरपीडिताः । सिंहव्याघ्राश्च संक्रुद्धा भीमसेनमथाद्रवन् ।
शकृन्मूत्रञ्च मुञ्चाना भयविभ्रान्तमानसाः । व्यादितास्या महारौद्रा व्यनदन् भीषणारवान् । १११२५
ततो वायुसुतः क्रोधात् स्वबाहुबलमाश्रितः । गजेनान्यान् गजान् श्रीमान् सिंहं सिंहेन वा विभुः ।
तलप्रहारैरन्यांश्च व्यहनत् पाण्डवो बली । ते वध्यमाना भीमेन सिंहव्याघ्रतरक्षवः ।
भयाद्विसृजुर्भीमं शकृन्मूत्रञ्च सुस्रुवुः । प्रविवेश ततः क्षिप्रं तानपास्य महाबलः ।
वनं पाण्डुसुतः श्रीमाञ्छब्देनापूरयन्दिशः । अथापश्यन्महावाहुर्गन्धमादनसानुषु ।
सुरम्यं कदलीखण्डं बहुयोजनविस्तृतं । तमभ्यगच्छद्वेगेन क्षोभयिष्यन्महाबलः । १११२०
महागज इवास्रावी प्रभञ्जन् विविधान् द्रुमान् । उत्पाट्य कदलीस्तम्भान् बहुतालसमुच्छ्रयान् ।
चिक्षेप तरसा भीमः समन्ताद्बलिनाम्बरः । विनदन् सुमहातेजा नृसिंह इव दर्पितः ।
ततः सत्त्वान्युपाक्रामन् वह्निं सुमहान्ति च । रुरुवानरसिंहांश्च महिषांश्च जलाशयान् ।
तेन शब्देन चैवाथ भीमसेनरवेण च । वनान्तरगताश्चापि वित्रेसुर्मृगपक्षिणः ।
तं शब्दं सहसा श्रुत्वा मृगपक्षिसमीरितं । जलार्द्रपक्षा विहगाः समुत्पेतुः सहस्रशः । १११२५
तानौदकान् पक्षिगणान्निरीक्ष्य भरतर्षभः । तानेवानुसरन्रम्यं ददर्श सुमहत्सरः ।
काञ्चनैः कदलीखण्डैर्म्मन्दमारुतकम्पितैः । वीज्यमानमिवाक्षोभ्यं तीरात्तीरविसर्पिभिः ।
तत्सरोऽथावतीर्य्याथ प्रभूतनलिनोत्पलं । महागज इवोद्दामश्चिक्रीड बलवद्बली ।
विक्रीड्य तस्मिन् सुचिरमुत्ततारामितद्युतिः । ततोऽभ्यगन्नु वेगेन तद्वनं बहुपादपं ।
दध्मौ च शङ्खं स्वनवत्सर्व्वप्राणेन पाण्डवः । आस्फोटयच्च बलवान् भीमः सन्नादयन्दिशः । १११३०